

[Handelsministeren]

I 1967 gennemførte folketinget den gældende lov om foranstaltninger mod forskelsbehandling inden for international skibsfart. Formålet med denne lov og den samtidig gennemførte lov om begrænsning af danske rederes adgang til af afgive oplysninger til udenlandske myndigheder var at modvirke indgreb over for den frie internationale skibsfart. Denne lovgivning var et led i det internationale samarbejde, der i en årrække har fundet sted mellem en række søfartslande.

Loven om foranstaltninger mod forskelsbehandling er udformet som en fuldmagtslov med henblik på, at man fra dansk side i givet fald kan optræde i fællesskab med andre lande efter forudgående internationale konsultationer. Loven må derfor ses som en beredskabsforanstaltning, der i øvrigt ikke har været bragt i anvendelse i den forløbne periode.

Når man dog nu ved nærværende lovforslag ønsker at styrke den gældende lovgivning, skyldes dette den skibsfartspolitiske udvikling siden lovens gennemførelse, en udvikling, der har været præget af en stigende protektionistisk holdning i mange lande, til skade for blandt andet dansk skibsfart.

Endvidere har visse lande gennem de senere år i deres aktivitet for at sikre sig en større andel af transporterne til søs underbudt de gældende fragtrater og derved givet store problemer for blandt andet dansk skibsfart, der ikke ved kommercielle midler har mulighed for at gardere sig mod en sådan konkurrence.

På denne baggrund har en række lande, blandt andet England og Holland, taget skridt til at styrke deres tilsvarende lovgivninger, der ligesom den danske ikke i tilstrækkeligt omfang gav mulighed for at træffe foranstaltninger mod den stadig stigende forskelsbehandling. En lovgivning, der giver sådanne mere omfattende muligheder for at træffe foranstaltninger på dette område, findes i Tyskland, Frankrig og Italien, og et lovforslag er under forberedelse i Belgien. For at give Danmark det fornødne grundlag for – ikke mindst inden for rammerne af EF – i påkommende tilfælde at optræde sammen med de øvrige medlemslande på dette område har man derfor stillet forslag om på en række punkter at udvide adgangen til at træffe modforholdsregler, når andre midler har vist sig ikke at føre til noget resultat. Der

lægges her fortsat stor vægt på, at der er tale om at etablere et beredskab, der alene skal benyttes i fællesskab med andre lande som det yderste middel for at varetage danske interesser.

Medens loven fra 1967 alene giver adgang til at forbyde eller begrænse indgåelse af aftaler om befragtning eller transport med skibe, der er registreret i en diskriminerende stat, giver forslaget yderligere mulighed for at forbyde, begrænse eller regulere sådanne skibes anløb af dansk havn eller gøre anløb betinget af, at der erlægges særlige afgifter. Endvidere vil man efter forslaget kunne forbyde, at skibe, der er registreret her i riget, uden særlig tilladelse stilles til rådighed for virksomheder i en diskriminerende stat.

Da den gældende lov blandt andet var et resultat af nordiske forhandlinger, har man drøftet den nu foreslåede ændringslov med repræsentanter for søfartsmyndighederne i disse lande, der har givet udtryk for, at man ikke for tiden overvejer sådanne ændringer i deres tilsvarende lovgivning. Når jeg alligevel fremsætter det foreliggende lovforslag, skyldes dette foruden hensynet til EF-samarbejdet et ønske fra rederierhvervet om herved at give Danmark mulighed for i samarbejde med andre vestlige skibsfartslande, der har tilsvarende skibsfartspolitiske interesser som os, at skabe mulighed for at kunne dæmpe op imod flagdiskrimination og andre skadelige foranstaltninger. Ikke mindst i den krisesituation, som rederierhvervet befinder sig i, må det forekomme rimeligt og naturligt at støtte erhvervet og bringe stillingen på lige fod med udviklingen i andre lande.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af patentloven
(Lovforslag nr. L 119).

Forslag til lov om ændring af lov om hemmelige patenter.
(Lovforslag nr. L 120).

Lovforslagene blev fremsat i marts i forrige folketingssamling. Jeg kan henvise til Folketingstidende 1976-77, folketingets forhandlinger sp. 362 ff. Forslagene kom til 1. be-

[Handelsministeren]

handling og blev henvist til folketingets erhvervsudvalg, men de blev ikke færdigbehandlet, inden samlingen sluttede. Forhandlingerne er optaget i Folketingstidende 1976-77, folketingets forhandlinger, sp. 2716-38.

Forslaget til lov om ændring af patentloven indeholder en del ændringer i forhold til det oprindelige forslag, som dog væsentligst er af sproglig og redaktionel karakter. De skyldes især, at man fra svensk side har ønsket at ændre i det udkast, der oprindeligt var udarbejdet i samarbejde mellem de nordiske lande.

Dette ønske fra svensk side foranledigede, at de nordiske landes revision af patentlovgivningen blev drøftet på et møde i Oslo mellem de berørte ministerier i begyndelsen af september i år. Ændringerne i det oprindeligt fremsatte lovforslag er et resultat af dette møde og er foretaget for i videst mulig udstrækning at bevare den nordiske retsened på patentrettens område.

Forslaget til lov om ændring af lov om hemmelige patenter, der er en følge af bestemmelserne i patentlovsforslaget, fremsættes i uændret skikkelse.

Om arbejdet i de øvrige nordiske lande kan jeg oplyse, at der er fremsat et lovforslag i Sveriges rigsdag i oktober 1977 med henblik på vedtagelse inden årets udgang. I Norge regner man med at kunne fremsætte lovforslag i begyndelsen af 1978.

Siden lovforslagenes første fremsættelse er der sket det afgørende, at Den europæiske Patentkonvention er trådt i kraft. Det skete den 7. oktober 1977, efter at konventionen var blevet ratificeret af Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Holland, Schweiz, Storbritannien, Luxembourg og Belgien.

Endvidere er for kort tid siden Patentsamarbejdstraktaten blevet ratificeret af det fornødne antal lande, således at den træder i kraft den 24. januar 1978. Blandt de lande, der har ratificeret, er England, Forbundsrepublikken Tyskland, Schweiz og USA.

Det er mit håb, at folketinget vil være i stand til at færdigbehandle lovforslagene tids nok til, at Danmark kan tiltræde de to konventioner og blive medlem, inden ordningerne i foråret 1978 skal begynde at virke i praksis.

For så vidt angår lovforslagenes begrundelse og indhold kan jeg ganske henholde

mig til det, som blev anført ved den første fremsættelse, og jeg fremsætter hermed lovforslagene til folketingets velvillige behandling.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne hermed for det høje ting fremsætte:

Forslag til lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

(Lovforslag nr. L 121).

Den nugældende fiskeribanklov er fra 1932, men er blevet ændret en række gange, senest i 1967. Der har længe været et behov for at modernisere loven, der har indeholdt endog særdeles detaljerede bestemmelser om retningslinierne for bankens udlånsvirksomhed. Disse tekniske bestemmelser foreslås nu fastsat i bankens vedtægt.

Hertil kommer, at kontakten mellem fiskerierhvervet og bankens daglige virke indtil nu er blevet formidlet af 1 fiskerikyndigt medlem af bankens bestyrelse samt et repræsentantskab på 13 medlemmer. Da det i praksis har vist sig vanskeligt at samle repræsentantskabet så ofte, som det kunne være ønskeligt med henblik på at følge udviklingen på nært hold, foreslås det ophævet. I stedet foreslås bestyrelsen udvidet fra 3 til 5 medlemmer, hvoraf mindst 2 skal have indsigt i praktisk fiskeri.

Endvidere har den forhøjelse af fiskeribankens grundfond fra 10 til 30 mill. kr., der var et led i augustforlig II, gjort en lovændring nødvendig.

Jeg skal endelig bemærke, at forslaget er et resultat af fiskerikommissionens arbejde. Den af kommissionen på dette område afgivne delbetænkning vil i løbet af få dage blive tilstillet folketinget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale dette til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet. (De europæiske Fællesskabers Forsamling).